

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4164/24
6.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Драгане Марчетић и Јасмине Вуковљак Јовановић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радислав Маравић, адвокат из Смедерева, Вука Караџића 1/5, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Едвард Арко, адвокат из Ковина, Трг ослобођења 1, ради стицања без основа, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 1416/2019 од 08.11.2023. године, у седници одржаној 06.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиље и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 1416/2019 од 08.11.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 1416/2019 од 08.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да тужиљи на име стицања без основа, плати износ од 356.796,00 динара, као накнаду за стицање права својине на к.п... у површини од 16,83 ара, која је уписана у ЛН ... КО ..., са законском затезном каматом почев од 17.07.2019. године до исплате.

Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 191.372,00 динара.

Тужиља је против наведене првостепене пресуде благовремено изјавила

жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386. Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр.72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да жалба није основана.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се неосновано указује жалбом јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама јасни и потпуни.

Према утврђеном чињеничном стању, у парничном поступку који је вођен у предмету Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину П 2765/16, правноснажно је усвојен тужбени захтев овде туженог у делу да је по основу градње и одржаја стекао право својине и постао власник ... земљиште под зградом, објектом и воњаком II класе у површини од 16,38 ари, које је уписано у ЛН ... КО ... Тужилац, односно његови правни претходници су се налазили у државини парцеле ... од 1949. године, те је отац тужиоца кућу, која је постојала на наведеној парцели, купио од МЗ ... на јавној лицитацији још 1950. године, те је стара кућа у међувремену срушена и на њеном месту је тужилац саградио нову кућу. Тужени је 2000. године да легализује бесправно саграђен објекат и тада је сазнао да није власник парцеле ..., већ да се као власник води сада покојни отац тужиље. Према налазу и мишљењу вештака инжењера геодезије Ивана Ћирковића од 11.04.2023. године, првостепени суд је утврдио идентификацију к.п. ... и ... КО ..., те стање поседа на лицу места. Катастарска парцела ... површине 16 а 83 м², уписана је у ЛН ... КО ..., где је као носилац права својине уписан тужени ББ из ... Објекат који је у евиденцији катастра непокретности уписан под бројем 1 на к.п. ... КО ..., на терену не постоји, односно исти је срушен. Објекти означени бројевима 2 и 3, гаража под бројем 4, помоћни објекат под бројем 5 и економски објекат под бројем 6 представљају објекте који су у државини туженог. Наведена парцела се са северне стране граничи са к.п. ... која представља улицу ... и према којој је ограђена бетонском оградом, а са источне стране са к.п..., са јужне са к.п..., док са западне стране са к.п. ... Катастарска парцела ... површине 17 а 98 м², уписана је у ЛН ... као јавна својина Републике Србије, а као корисник је уписано Министарство пољопривреде, шумарста и пољопривреде.

Према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке Слободана Лазића од 05.03.2021. године, тржишна вредност непокретности катастарске парцеле ... по култури воњак II класе и то површине 16,83 м² износи 356.796,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, те одредаба члана 210 ЗОО, првостепени суд налази да је тужени путем одржаја постао власник спорне непокретности, што је правноснажно утврђено и пресудом П 2765/16 од 22.01.2019. године, те да је као власник спорне парцеле са уделом од 1/1 уписан овде тужени ББ, као једини искључиви власник, а да је објекат који је изграђен на парцели ... у власништву туженог као ванкњижна својина. Правне претпоставке

настанка облигационог односа стицање без основа огледају се у повећању имовине стицаоца, а на штету осиромашеног, односно умањењем имовине друге странке којом је увећана имовина обogaћеног, те узрочне везе између наведеног прелаза, као и на постојања титулуса, односно правног основа тог преласка, као и непостојање правног посла (уговор, завештање) или законске одредбе (одржај, судска одлука). Током поступка је утврђено да је тужени стекао спорну парцелу на основу одржаја, те како је правноснажна судска одлука правни основ стицања права својине у конкретном случају, то нема места примени одредаба кчлана 210. ЗОО које регулишу стицање без основа.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци побијане пресуде.

Правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима тужиле, побијаном пресудом одбио тужбени захтев за исплату предметног новчаног износа као противвредност к.п... у површини од 16,83 ара, која је уписана у ЛН ... КО ..., као неоснован.

Тужилца је поднела тужбу у овој парници јер сматра да се тужени неосновано обогатио, с обзиром да је на основу одржаја и градње постао власник означене катастарске парцеле која је се у катастру непокретности раније водила као својина тужиле.

Апелациони суд налази да је првостепени суд, одлучујући о основаности тужбеног захтева, чињенично стање релеватно за правилно пресуђење, потпуно и правилно утврдио, у свему примењујући одредбу члана 8. ЗПП, односно оценом изведених доказа утврђене су битне чињенице за одлуку о тужбеном захтеву и суд је навео јасне разлоге у погледу оцене изведених доказа, сваког засебно и свих доказа као целине, што све није доведено у сумњу жалбеним наводима тужиле.

Имајући у виду да је правноснажном пресудом утврђено право својине туженог на предметној парцели по основу одржаја, као правног основа, неосновано тужилца потражује у овој парници предметни новчани износ на име стицања без основа у смислу члана 210. ЗОО, како то правилно закључује првостепени суд.

Поред наведеног, одредбом члана 24. Закона о основама својинскоправних односа, прописано је да када лице које може имати право својине, изгради зграду или другу грађевину (грађевински објекат) на земљишту на коме други има право својине (градитељ), стиче право својине и на земљишту на које је изграђен грађевински објекат, као и на земљишту које је неопходно за редовну употребу тог грађевинског објекта ако није знао, нити је могао знати да гради на туђем земљишту, а власник земљишта је знао за изградњу и није се одмах успротивио (став 1). У случају из става 1. овог члана, власник земљишта има право да за време од 3 године од дана сазнања за извршену изградњу, а најкасније у време од 10 година од завршене изградње тражи да му градитељ накнади вредност земљишта у висини његове прометне цене у време доношења судске одлуке (став 2). У конкретном случају, утврђено је да је тужени изградио објекат на предметној парцели (нико га није спречавао у градњи) и 2000. године поднео захтев за

легализацију, што значи да је тужила имала могућност да тужбу са захтевом за накнаду вредности бесправно заузетог земљишта, како она сматра, поднесе најкасније до 2010. године, па је тужба тужиле од 17.7.2019. године, у конкретном случају, поднета и по протеклу преклузивног рока прописаног одредбом члана 24. став 2. Закона о основама својинскоправних односа. При томе, објективни рок прописан наведеном законском одредбом почиње да тече од завршене изградње објекта, при чему се под завршеном градњом подразумева фактички завршена зграда подобна за коришћење без обзира што није добијена употребна дозвола.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке, па нису посебно образлагани.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредбе члана 153 и 154. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 390 ЗПП.

Тужили нису досуђени трошкови другостепеног поступка јер није успела са жалбом, па је одлучено као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 153. и 165. ЗПП.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић